

Repertoriul jurisprudenței

ORDONANȚA TRIBUNALULUI (Camera a doua extinsă)

7 august 2024*

„Marcă a Uniunii Europene – Desemnare a unui nou reprezentant – Reclamant care a încetat să răspundă solicitărilor Tribunalului – Articolul 131 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Tribunalului – Nepronunțare asupra fondului”

În cauza T-125/23,

Synapsa Med sp. z o.o., cu sediul în Jelcz-Laskowice (Polonia), reprezentată de G. Kuchta, avocat,

reclamantă,

împotriva

Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), reprezentat de T. Frydendahl, în calitate de agent,

pârât,

cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă în fața Tribunalului, fiind

Gravity Brand Holdings LLC, cu sediul în New York, New York (Statele Unite), reprezentată de V. Balaguer Fuentes, I. Sempere Massa și J. Schmitt, avocați,

TRIBUNALUL (Camera a doua extinsă),

compus din doamna A. Marcoulli, președintă, domnul J. Schwarcz, doamna V. Tomljenović și domnia R. Norkus (raportor) și W. Valasidis, judecători,

grefier: domnul V. Di Bucci,

având în vedere faza scrisă a procedurii,

dă prezenta

* Limba de procedură: engleza.

Ordonanță

- 1 Prin acțiunea întemeiată pe articolul 263 TFUE, reclamanta, Synapsa Med sp. z o.o., solicită anularea Deciziei Camerei a cincea de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 9 ianuarie 2023 (cauza R 923/2022-5) (denumită în continuare „decizia atacată”).
- 2 Prin scrisoarea din 6 februarie 2024, reprezentatul reclamantei a informat Tribunalul că încetează să o reprezinte pe aceasta.
- 3 În cadrul măsurilor de organizare a procedurii prevăzute la articolul 89 din Regulamentul său de procedură, Tribunalul l-a informat pe reprezentantul reclamantei, prin scrisoarea din 9 februarie 2024, că va rămâne interlocutorul său până când reclamanta desemnează un nou reprezentant. Tribunalul l-a invitat de asemenea să o informeze pe reclamantă că îi revenea acesteia din urmă, în temeiul articolului 51 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, sarcina de a desemna un nou reprezentant. Tribunalul a adăugat că, în lipsa informării cu privire la această desemnare de către noul reprezentant al reclamantei cel târziu la 26 februarie 2024, acesta preconiza să constate din oficiu că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului, în conformitate cu articolul 131 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Tribunalului.
- 4 Reclamanta nu a desemnat un nou reprezentant în termenul acordat.
- 5 În cadrul măsurilor de organizare a procedurii prevăzute la articolul 89 din Regulamentul său de procedură, prin scrisoarea din 7 martie 2024, Tribunalul a adresat părților o întrebare cu solicitare de răspuns scris pentru a se pronunța asupra posibilității Tribunalului de a constata din oficiu, prin ordonanță motivată, că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului, în conformitate cu articolul 131 alineatul (2) din Regulamentul de procedură.
- 6 Prin scrisoarea din 21 martie 2024, intervenienta, Gravity Brand Holdings LLC, a răspuns afirmativ la întrebarea Tribunalului. Ea a adăugat că ar fi adecvat ca Tribunalul să oblige reclamanta la plata cheltuielilor de judecată.
- 7 Prin scrisoarea din 22 martie 2024, EUIPO a solicitat Tribunalului respingerea acțiunii și neobligarea acestuia la plata cheltuielilor de judecată. El a precizat de asemenea că nu a efectuat cheltuieli recuperabile. În special, EUIPO susține că o constatare, în conformitate cu articolul 131 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, că nu mai este necesară pronunțarea asupra fondului ar avea drept consecință să împiedice decizia atacată să producă efecte în temeiul articolului 71 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind marca Uniunii Europene (JO 2017, L 154, p. 1).
- 8 EUIPO afirmă că obligația reclamantei de a fi reprezentată de un avocat este o normă fundamentală de procedură a cărei nerespectare determină inadmisibilitatea acțiunii în fața Tribunalului. În plus, potrivit EUIPO, atunci când Tribunalul constată, în cursul procedurii, că reclamantul nu mai respectă norma menționată, Tribunalul are posibilitatea de a interpreta acest fapt fie ca o desistare în temeiul articolului 125 din Regulamentul de procedură, fie ca un impediment în continuarea procedurii, cu consecința că acțiunea devine în mod vădit nefondată sau în mod vădit inadmisibilă în temeiul articolului 126 din Regulamentul de procedură, fie ca o cauză de inadmisibilitate pentru motive de ordine publică în temeiul articolului 129 din Regulamentul de procedură.

- 9 Reclamanta nu a răspuns la întrebarea Tribunalului în termenul stabilit.
- 10 Potrivit articolului 131 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, în cazul în care reclamantul nu mai răspunde solicitărilor Tribunalului, Tribunalul poate, după ascultarea părților, să constate din oficiu prin ordonanță motivată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului.
- 11 În plus, potrivit unei jurisprudențe constante, din articolul 19 al treilea și al patrulea paragraf și din articolul 21 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, aplicabile Tribunalului în temeiul articolului 53 primul paragraf din același statut, și în special din folosirea termenului „reprezentate” la articolul 19 al treilea paragraf din statutul menționat reiese că, pentru a sesiza Tribunalul cu o acțiune, părțile, altele decât statele membre, instituțiile Uniunii Europene, statele părți la Acordul privind Spațiul Economic European (SEE), altele decât statele membre, și Autoritatea de Supraveghere a Asociației Europene a Liberului Schimb (AELS) vizate de acordul respectiv nu sunt autorizate să acționeze ele însele, ci trebuie să recurgă la serviciile unui terț, care trebuie să fie autorizat să practice în fața unei instanțe a unui stat membru sau a unui alt stat parte la Acordul privind SEE (a se vedea în acest sens Ordonanța din 20 noiembrie 2017, *BikeWorld/Comisia*, T-702/15, EU:T:2017:834, punctul 31 și jurisprudența citată).
- 12 Din articolul 19 din Statutul Curții rezultă de asemenea că obligația de reprezentare de către un avocat trebuie să se mențină până la notificarea hotărârii judecătorești prin care se finalizează judecata. Totuși, această din urmă obligație trebuie să fie compatibilă, pe de o parte, cu libertatea unei părți de a fi reprezentată de avocatul ales de ea și, pe de altă parte, cu dreptul unui avocat, cu respectarea obligațiilor sale deontologice, de a renunța la mandatul său în cursul procedurii. În consecință, deși o parte nu trebuie să fie reprezentată pe toată durata procedurii de același avocat, ea trebuie să asigure continuitatea reprezentării sale de un avocat pe toată durata procedurii, adică de la introducerea acțiunii până la notificarea hotărârii judecătorești prin care se finalizează judecata. Rezultă că, atunci când un avocat încetează să mai reprezinte un reclamant în cursul procedurii, trebuie ca partea menționată să desemneze fără întârziere un nou reprezentant pentru a se garanta continuitatea reprezentării sale (Ordonanța din 19 iunie 2014, *Suwaid/Consiliul*, T-268/12, nepublicată, EU:T:2014:598, punctul 17).
- 13 În speță, din cuprinsul punctelor 4 și 9 de mai sus reiese că reclamanta nu a desemnat un nou reprezentant și nu mai răspunde solicitărilor Tribunalului. Prin faptul că nu a răspuns la cererile Tribunalului de a indica avocatul pe care l-a desemnat ca nou reprezentant, reclamanta nu și-a îndeplinit, în cursul procedurii, obligația procedurală esențială prevăzută la articolul 19 din Statutul Curții.
- 14 Cu toate acestea, contrar celor susținute de EUIPO, inacțiunea reclamantei nu poate fi interpretată în speță nici ca o desistare în temeiul articolului 125 din Regulamentul de procedură, nici ca un impediment în continuarea procedurii care face acțiunea vădit nefondată sau vădit inadmisibilă în temeiul articolului 126 din acest regulament, nici ca o cauză de inadmisibilitate pentru motive de ordine publică în temeiul articolului 129 din regulamentul menționat.
- 15 În primul rând, în ceea ce privește argumentul EUIPO potrivit căruia inacțiunea reclamantei poate fi considerată un act de desistare, trebuie arătat că, pentru a putea considera că există o desistare, reclamanta trebuie să facă dovada unei voințe reale și exteriorizate de a se desista. Condiția caracterului real al voinței implică lipsa oricărei îndoieli cu privire la existența acestei voințe. În

ceea ce privește caracterul exteriorizat al desistării, el înseamnă în special că aceasta din urmă nu poate fi implicită (a se vedea în acest sens Ordonanța din 15 decembrie 2022, Leonardo/Frontex, T-675/20, nepublicată, EU:T:2022:870, punctul 22).

- 16 Or, în speță, lipsa desemnării unui nou reprezentant și a unui răspuns la solicitările Tribunalului în termenele stabilite nu este suficientă pentru a caracteriza o desistare, întrucât aceasta nu este lipsită de orice îndoială cu privire la voința reclamantei de a se desista. Prin urmare, nu se poate considera că această inacțiune echivalează cu desistarea.
- 17 În al doilea rând, în ceea ce privește argumentul EUIPO potrivit căruia inacțiunea reclamantei constituie o perturbare a bunei desfășurări a procedurii care permite să se considere că acțiunea este vădit inadmisibilă sau vădit nefondată, trebuie amintit că, potrivit articolului 126 din Regulamentul de procedură, atunci când acțiunea este în mod vădit inadmisibilă sau în mod vădit nefondată, Tribunalul poate să decidă, fără continuarea procedurii, să se pronunțe prin ordonanță motivată. În plus, din jurisprudență reiese că admisibilitatea unei acțiuni se apreciază prin raportare la situația de la momentul la care este depusă cererea introductivă. Dacă la acest moment nu sunt îndeplinite condițiile pentru formularea acțiunii, aceasta este, așadar, inadmisibilă (Hotărârea din 27 noiembrie 1984, Bensider și alții/Comisia, 50/84, EU:C:1984:365, punctul 8; a se vedea în acest sens Ordonanța din 6 iulie 2017, Yanukovych/Consiliul, C-505/16 P, EU:C:2017:525, punctul 53).
- 18 În speță, trebuie să se constate că, la momentul depunerii cererii introductive, condiția de admisibilitate a acțiunii referitoare la reprezentarea reclamantei era îndeplinită în mod corespunzător. Întrucât faptul că reclamanta nu desemnează un nou reprezentant și nu mai răspunde solicitărilor Tribunalului în cursul procedurii nu este de natură să afecteze nici admisibilitatea acțiunii la momentul introducerii sale, nici temeinicia acesteia, el nu permite să se considere că prezenta acțiune este vădit nefondată sau vădit inadmisibilă.
- 19 În al treilea rând, în ceea ce privește argumentul EUIPO potrivit căruia inacțiunea reclamantei constituie o cauză de inadmisibilitate care poate fi invocată din oficiu de Tribunal în temeiul articolului 129 din Regulamentul de procedură, este suficient să se amintească faptul că inacțiunea reclamantei a intervenit în cursul procedurii și, prin urmare, nu este de natură să afecteze admisibilitatea acțiunii la momentul introducerii sale. Pe de altă parte, întrucât lipsa desemnării corespunzătoare a unui nou reprezentant poate constitui, potrivit jurisprudenței, o probă suficientă că reclamantul nu mai are interesul de a acționa [a se vedea în acest sens Ordonanța din 12 septembrie 2013, Yaqub/OAPI – Turkey (ATATURK), T-580/12, nepublicată, EU:T:2013:518, punctul 7 și jurisprudența citată], ea nu poate conduce decât la constatarea că nu mai este necesară pronunțarea asupra fondului acțiunii, iar nu la o respingere a acțiunii ca inadmisibilă.
- 20 Pe de altă parte, în măsura în care EUIPO susține că constatarea lipsei necesității de a se pronunța asupra fondului în prezenta cauză ar avea drept consecință faptul că decizia atacată nu ar produce efecte, trebuie arătat că prezenta cauză se distinge de cele de care se prevalează acesta și care au condus la Ordonanța din 12 aprilie 2018, Cryo-Save/EUIPO (C-327/17 P, nepublicată, EU:C:2018:235), la Ordonanța din 3 iulie 2003, Lichtwer Pharma/OAPI – Biofarma (Sedonium) (T-10/01, EU:T:2003:182), la Ordonanța din 26 noiembrie 2012, MIP Metro/OAPI – Real Seguros (real,- BIO) (T-549/11, nepublicată, EU:T:2012:622), la Ordonanța din 4 iulie 2013, Just Music Fernsehbetriebs/OAPI – France Télécom (Jukebox) (T-589/10, nepublicată, EU:T:2013:356), la Ordonanța din 23 februarie 2021, Frutas Tono/EUIPO – Agrocazalla (Marién) (T-587/19, nepublicată, EU:T:2021:107), și la Ordonanța din 14 februarie 2023, Laboratorios Ern/EUIPO –

Arrowhead Pharmaceuticals (TRiM) (T-428/22, nepublicată, EU:T:2023:80). Astfel, aceste cauze privesc cazuri în care, în cursul procedurii în fața Tribunalului sau a Curții, au intervenit evenimente care fie au lăsat fără obiect procedura desfășurată în fața EUIPO ca urmare a retragerii opoziției la înregistrarea mărcii solicitate sau a retragerii cererii de decădere din drepturile privind marca contestată, fie au avut efecte asupra validității dreptului anterior sau a dreptului care face obiectul cererii de protecție a sistemului mărcii Uniunii Europene. Fiecare dintre aceste evenimente a determinat instanța Uniunii să constate în esență că acțiunea a rămas fără obiect în sensul articolului 113 sau al articolului 114 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Tribunalului din 2 mai 1991, al articolului 130 alineatul (2) sau al articolului 131 alineatul (1) din Regulamentul de procedură și că, în temeiul acestor dispoziții, nu mai era necesară pronunțarea asupra fondului acțiunii.

- 21 Or, trebuie să se constate că niciuna dintre aceste situații nu se regăsește în speță. Într-adevăr, intervenienta nu și-a retras cererea de declarare a nulității mărcii reclamantei. Pe de altă parte, nu a intervenit niciun eveniment legat de validitatea dreptului anterior în cauză al intervenientei. Astfel, în speță, procedura de declarare a nulității inițiată în fața EUIPO și-a păstrat obiectul. Decizia atacată prin care s-a constatat nulitatea mărcii reclamantei nu a devenit caducă. Efectele sale au fost doar suspendate în așteptarea deciziei Tribunalului, sesizat de reclamantă.
- 22 Împrejurarea că reclamanta a încetat să răspundă solicitărilor Tribunalului, renunțând astfel să își apere interesele fără a se desista totuși de acțiunea sa, nu are, așadar, incidență asupra procedurii desfășurate în fața EUIPO și, în consecință, asupra obiectului acțiunii în fața Tribunalului, ci numai asupra condițiilor de continuare a examinării acțiunii în fața Tribunalului.
- 23 În acest context, constatarea de către Tribunal a lipsei necesității de a se pronunța în temeiul articolului 131 alineatul (2) din Regulamentul de procedură nu poate împiedica decizia atacată să își producă efectele.
- 24 În această privință, trebuie arătat că singurul scop al mecanismului instituit prin articolul 71 alineatul (3) din Regulamentul 2017/1001 este de a asigura că deciziile camerelor de recurs nu produc efecte până la finalizarea procedurii jurisdicționale pentru a garanta părților vizate de deciziile EUIPO o protecție juridică adaptată particularității dreptului mărcilor. Astfel, nu ar avea niciun sens să se înregistreze o marcă, apoi să fie radiată din registru și, dacă este cazul, să fie reînregistrată potrivit deciziilor pronunțate succesiv de organele EUIPO și de instanța Uniunii. Rezultă că, deși este cert că constatarea lipsei necesității de a se pronunța asupra fondului nu figurează în mod expres la articolul 71 alineatul (3) din Regulamentul 2017/1001 ca o condiție a efectului suspensiv al acțiunilor formulate împotriva deciziilor camerelor de recurs, este necesar să se considere că, în vederea aplicării acestei dispoziții, nepronunțarea asupra fondului constatată în temeiul articolului 131 alineatul (2) din Regulamentul de procedură trebuie asimilată unei respingeri a acțiunii introduse în fața Tribunalului, în sensul articolului 71 alineatul (3) din Regulamentul 2017/1001.
- 25 Având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă, trebuie să se constate din oficiu, în conformitate cu articolul 131 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, că nu mai este necesară pronunțarea asupra fondului prezentei acțiuni.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 26 Potrivit articolului 137 din Regulamentul de procedură, cheltuielile de judecată rămân la aprecierea Tribunalului în cazul în care acesta nu se pronunță asupra fondului.
- 27 În speță, Tribunalul apreciază, având în vedere împrejurările speței, că se impune obligarea reclamantei să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de intervenientă, întrucât EUIPO a informat Tribunalul că nu a efectuat cheltuieli recuperabile.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a doua extinsă)

dispune:

- 1) **Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului acțiunii.**
- 2) **Obligă Synapsa Med sp. z o.o. să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Gravity Brand Holdings LLC.**

Luxemburg, 7 august 2024.

Grefier
V. Di Bucci

Președintă
A. Marcoulli